

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 21. detsember 2022
(OR. en)

16325/22

ECOFIN 1373
FIN 1382
COEST 938
RELEX 1768
NIS 41
UEM 359

SAATEMÄRKUSED

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Martine DEPREZ, direktor
Kättesaamise kuupäev:	20. detsember 2022
Saaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	C(2022) 9702 final
Teema:	KOMISJONI RAKENDUSOTSUS, 19.12.2022, millega kehtestatakse hajutatud rahastamise strateegia raames 2023. aastal tehtavate ELi laenuvõtmistehingute ja võlahaldustoimingute raamistik

---

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument C(2022) 9702 final.

Lisatud: C(2022) 9702 final

Brüssel, 19.12.2022
C(2022) 9702 final

KOMISJONI RAKENDUSOTSUS,

19.12.2022,

**millega kehtestatakse hajutatud rahastamise strateegia raames 2023. aastal tehtavate
ELi laenuvõtmistehingute ja võlahaldustoimingute raamistik**

KOMISJONI RAKENDUSOTSUS,

19.12.2022,

millega kehtestatakse hajutatud rahastamise strateegia raames 2023. aastal tehtavate ELi laenuvõtmistehingute ja võlahaldustoimingute raamistik

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrust (EL, Euratom) 2018/1046 (mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012),¹ eriti selle artiklit 220a,

võttes arvesse nõukogu 14. detsembri 2020. aasta otsust (EL, Euratom) 2020/2053, mis käsitleb Euroopa Liidu omavahendite süsteemi ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2014/335/EL, Euratom,² eriti selle artikli 5 lõike 1 punkti a,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 2022. aasta määrust (EL) 2022/2463, millega luuakse rahastamisvahend Ukraina toetamiseks 2023. aastal (makromajanduslik finantsabi+),³ eriti selle artikli 14 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni rakendusotsuse C(2022) 9700⁴ artiklis 3 nähakse ette laenuvõtmist käsitleva raamotsuse vastuvõtmine, millega kehtestatakse laenuvõtmistehingute ja võlahaldustoimingute ülempiirid, mida rakendatakse määruse 2018/1046 artikli 220a kohaselt kehtestatud hajutatud rahastamise strateegia kaudu ning mis kehtivad ühe kalendriaasta jooksul. Selle põhjal tuleb 2023. aastaks vastu võtta laenuvõtmist käsitlev raamotsus.
- (2) Rakendusotsusega C(2022) 9700 kehtestatakse hajutatud rahastamise strateegia, mille abil rahastatakse otsuse (EL, Euratom) 2020/2053 artikli 5 lõike 1 alusel lubatud finantsabiprogramme ja laene. Otsuses on sätestatud, et hajutatud rahastamise strateegia kohaste laenuinstrumentide hulka peavad kuuluma pikaajalised võlakirjad ja lühiajaline rahastus, näiteks ELi lühiajalised võlakirjad või krediidiinid. Laenuvõtmistehingud korraldatakse edaspidi enampakkumistena, sündikaattehingutena või suunatud pakkumistena, sõltuvalt sellest, milline vorm on tehingu mahtu ja laadi arvestades kõige sobivam.

¹ ELT L 193, 30.7.2018, lk 1.

² ELT L 424, 15.12.2020, lk 1.

³ ELT L 322, 16.12.2022, lk 1.

⁴ Komisjoni rakendusotsus C(2022) 9700, millega kehtestatakse hajutatud rahastamise strateegia raames ELi laenuvõtmistehingute ja võlahaldustoimingute ning nendega seotud laenuandmistehingute haldamise ja rakendamise kord.

- (3) Laenuvõtmistehingutele ja võlahaldustoimingutele tuleb kehtestada maksimaalsed ülempiirid, et komisjon saaks laenuvõtmistehinguid ja võlahaldustoiminguid rakendada. Laenuvõtmistehingutele on vaja kehtestada ülempiirid, et pikaajalise ja lühiajalise rahastamise summa oleks selgelt piiritletud. Eelkõige tuleb tagada, et tehtavate tehingute maht oleks kooskõlas asjaomaste programmide raames kavandatud väljamaksetega. See on oluline selleks, et vältida olukordi, kus puuduvad vahendid, et teha õigeaegseid väljamakseid, või olukordi, kus suures ulatuses ülempiiri ületavad vahendid kogutakse kaua aega enne väljamakseid.
- (4) Seetõttu on vaja kehtestada pikaajalise ja lühiajalise rahastamise maksimumsummade vahemik, liidu pikaajalise rahastamise keskmine tähtaeg ja iga emissiooni maksimumsumma.
- (5) Rahastamisvajadused tuleks aja jooksul katta pikaajaliste rahastamisvahendite emiteerimisega. Pikaajalise rahastamise maksimumsumma 2023. aastaks peaks põhinema summadel, mille programmi eelarvevahendite käsutajad on edastanud eelarve peadirektoraadile kooskõlas rakendusotsuse C(2022) 9700 artikli 5 lõikega 3. Käesolevas otsuses sätestatud maksimumsummad kajastavad kõige uuemat teavet, mis oli otsuse vastuvõtmise ajal kättesaadav.
- (6) Rahastamisvajadused on tingitud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2021/241⁵ loodud taaste- ja vastupidavusraha väljamaksete ajakavast. Lisaks lubatakse määrusega (EL) 2022/2463 ELil maksta Ukrainale 2023. aastal välja kuni 18 miljardi euro ulatuses väga soodsatel tingimustel laene. EL kogub selle summa võlakirjade emiteerimise kaudu, mis sisaldub 2023. aasta rahastamisvajadustes.
- (7) 2023. aastal määratakse taaste- ja vastupidavusraha raames liikmesriikidele väljamaksmiseks ette nähtud summad kindlaks selle põhjal, milline hinnang on antud riiklikes kavades seatud eesmärkide ja sihtide täitmisele. Seetõttu ei ole taasterahastust liikmesriikidele tehtavate taaste- ja vastupidavusraha väljamaksete täpsed summad ja täpne ajakava täielikult prognoositavad. Sellega kaasneb mõningane ebakindlus väljamaksete jaotuses 2023. aastal ja see võib mõjutada võib mõjutada väljamaksete prognoositavat aastast kogusummat.
- (8) 18. mail 2022 tegi komisjon ettepaneku muuta taaste- ja vastupidavusraha määrust, et lisada sellesse kava „REPowerEU“ käsitlevad peatükid, mille eesmärk on lõpetada järk-järgult Euroopa sõltuvus Venemaa fossiilkütustest. Seepärast võivad 2023. aastal taaste- ja vastupidavusraha laenudena jaotatavad summad suurened, et võimaldada liikmesriikidele algatuse „REPowerEU“ raames energiavarustuse mitmekesistamiseks tehtavate investeeringute jaoks laenude väljamaksmist, sealhulgas maksete võimalikku eelrahastamist. See programm on käesoleva otsuse vastuvõtmise ajal seadusandja poolt vastuvõtmise lõppjärgus. Algatuse „REPowerEU“ raames ja vastavalt muudetud taaste- ja vastupidavusraha määruse lõplikule versioonile võidakse taaste- ja vastupidavusraha toetuste ja laenude suhtes kohaldada ka eelrahastamist, tekitades seega lisaks käesolevas otsuses ette nähtud rahastamisvajadustele täiendavaid rahastamisvajadusi. Seepärast võib tekkida vajadus käesolevas otsuses sätestatud maksimumsummasid muuta, tuginedes algatuse „REPowerEU“ tulemusena muudetud taaste- ja vastupidavusraha määrusele, ja sellest tulenevatele võimalikele rahastamisvajadustele.

---

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. veebruari 2021. aasta määrus (EL) 2021/241, millega luuakse taaste- ja vastupidavusraha (ELT L 57, 18.2.2021, lk 17).

- (9) Selle põhjal on asjakohane määrata pikaajalise rahastamise summaks kuni 170 miljardit eurot, mis kajastab liikmesriikidele taaste- ja vastupidavusrahastu rakendamiseks välja makstavate summade praegusi prognoose ning liidu poliitikavaldkondade plaanikohast rahastamist taasterahastust vastavalt nõukogu määruses (EL) 2020/2094⁶ sätestatule ja määruse (EL) 2022/2463 raames antavat toetust Ukrainale, milles hiljuti kokku lepidi. Arvestades, et väljamakse tegemine Ukrainale sõltub muu hulgas laenulepingu jõustumisest, on asjakohane vastav summa ajutiselt kinni pidada.
- (10) Lisaks pikaajaliste võlakirjade emiteerimisele nähakse rakendusotsusega C(2022) 9700 ette ka lühiajaliste võlakirjade emiteerimine, et muuta ELi rahastamissuutlikkuse haldamine paindlikumaks.
- (11) Lühiajaline rahastamine tuleks korraldada viisil, mis võimaldaks sel mängida olulist rolli likviidsete vahendite usaldusväärse juhtimise rakendamisel, mis võimaldab komisjonil täita kõik väljamaksekohustused õigeaegselt ja kulutõhusalt. Lühiajaliste väärtpaberite emiteerimine ning suutlikkus osaleda tagatud ja tagamata rahaturuinstrumentides peaks vajaduse korral olema ka atraktiivne ajutine asendus pikaajalistele rahastamistoimingutele, kui turutingimused ei toeta võlakirjade emiteerimist. Lühiajalise rahastamise maksimaalne tagasimaksmata summa peaks põhinema eeldatava likviidsuspuhvri suurusel, mis on vajalik selleks, et hõlbustada sujuvat ja pidevat suutlikkust teha kõiki makseid. Tuginedes konservatiivsele likviidsusvajaduse hinnangule ja arvestades, et likviidsusvajadus võib rahastamise algetapis olla suurem, tuleks lühiajalise rahastamise ülempiiriks kehtestada 60 miljardit eurot, sealhulgas ebasoodsate turutingimuste stsenaariumi korral.
- (12) Rakendusotsuse C(2022) 9700 kohaselt peab komisjon kindlaks määrama emissiooni kohta maksimaalse tagasimaksmata summa, mis kajastab kontsentratsiooniriski lõpptähtajal. See ülempiir on vajalik selleks, et aidata vältida liiga paljude teataval tulevikuhetkel tähtaeguvate võlgade kontsentratsiooni, mis tekitaks survet liidu eelarve suutlikkusele võlg tagasi maksta. Seetõttu on tegemist olulise parameetriga, mis võimaldab planeerida ELi võla sujuvat ja järjepidevat tagasimaksmist aja jooksul. Et aidata kaasa sellele, et komisjoni pikaajalised rahastamistoimingud leiaksid soodsa vastuvõtu, peaks maksimaalne tähtaeg emissiooni kohta olema piisavalt pikk, et soodustada liidu võlaväärtpaberite likviidsust, mis toob kaasa madalamate võimalike kuludega emissiooni, meelitades ligi rohkem investoreid.
- (13) Seetõttu on piisavalt konservatiivse stsenaariumi alusel asjakohane säilitada iga emissiooni kohta maksimaalselt 20 miljardit eurot, et jõuda kokkuvõttes 170 miljardi euroni.
- (14) Pikaajalise rahastamise maksimaalne keskmine tagasimaksetähtaeg peaks tagama hajutatud rahastamise strateegiaga hõlmatud programmide rakendamisel piisava paindlikkuse, et meelitada ligi investoreid, järgides samal ajal fiskaalvõimekusega seotud ülempiire, et täita tingimuslikke kohustusi. Võttes arvesse praeguseid turutingimusi, investorite huvi tähtaegade lõikes ja fiskaalvõimekust, peaks pikaajalise rahastamise maksimaalne keskmine tagasimaksetähtaeg emiteerimisel olema 17 aastat. Maksimaalselt 17-aastane tähtaeg kajastab piisavalt konservatiivset stsenaariumi, mille puhul võetakse kasutusele mitu ELi võrdlusvõlakirja ja emiteeritakse neid pikema tähtajaga, et emiteerida maksimaalselt 170 miljardi euro väärtuses võlakirju ning jättes maksimaalseks tagasimaksmata summaks 20 miljardit eurot,

---

⁶ Nõukogu 14. detsembri 2020. aasta määrus (EL) 2020/2094, millega luuakse Euroopa Liidu taasterahastu COVID-19 kriisi järgse taastumise toetuseks (ELT L 4331, 22.12.2020, lk 23).

ON TEINUD JÄRGMISE OTSUSE:

Artikkel 1

1. Alates 1. jaanuarist 2023 kuni 31. detsembrini 2023 rakendab komisjon laenu tehinguid järgmistes ülempiirides:
  - (a) pikaajaline rahastamine maksimaalselt summas 170 miljardit eurot, millest 18 miljardit eurot peetakse ajutiselt kinni;
määruse (EL) 2022/2463 alusel Ukrainaga sõlmitud laenulepingu jõustumisel tühistatakse kinnipidamine summade puhul, mis vastavad kõnealuse laenulepingu rahastamisele; ning
  - (b) lühiajaline rahastamine maksimaalse tagasimaksmata summaga 60 miljardit eurot.
2. Maksimaalne summa pikaajalise rahastamise emissiooni kohta on 20 miljardit eurot.
3. Pikaajalise rahastamise maksimaalne keskmine tähtaeg on 17 aastat.
4. Enda emissioonide maksimaalne tagasimaksmata summa, mida saab hoida enda kontrol ja mida saab kasutada tagatud rahaturutehinguteks ja/või ELi võlakirjade järelturu toetamiseks, on 2023. aastal null.

Artikkel 2

Käesolevat otsust kohaldatakse alates komisjoni rakendusotsuse C(2022) 9700 jõustumise kuupäevast.

Brüssel, 19.12.2022

*Komisjoni nimel
Johannes HAHN
komisjoni liige*